

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

סניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

עלות שכירות טנדר בין בחורים

תיק מ' 1652.

בענין ד' הבחורים מבני ברק ואלעד שהתארכו חברם בירושלים והציע לאחד מהם שיש לו רשיון נהיגה שיבואו לשמחו באירוסין ברכב שכור וישלם ע"ז 150 ₪, ונדברו ביניהם שהרכב יעלה קצת יותר וכל אחד מהם יוסיף כמה שקלים, ושוכר הרכב טעה בחשבונו וגם היה עיכוב מהשעות שתוכנן ובס"ה הוציא 200 ₪ יותר מהשתתפות החתן ורוצה לחלק ביניהם שכ"א יתן 50 ₪. ושואלים האחרים האם חייבים לשלם לו התוספת כי זה לא היה צפוי ומעבר ל"כמה שקלים" וגם טעות שלו בחישוב ואחריותו, ומציינים שנסיעה לירושלים הלך ושוב בתחבורה ציבורית היה עולה להם רק 30 ₪ לכל אחד.

ונפסק הדין שעל פי ההלכה המפורשת צריכים לבוא כל הד' לשאול יחד, הן בגלל דתלוי בדיוק המילים שאמרו זל"ז קודם כדי לדעת אם הם שותפים או שיש חיוב ערבות למי מהם, ואין אמת במה שנאמר זה שלא בפני זה כי כל אחד זוכר רק את הפנים שקרובים אליו, ורק בהתאסף כל הפנים יחד מתבהרת התמונה האמיתית. והן בגלל שמסתמא ההכרעה היא ע"פ דימוי מילתא למילתא וכל דיין ידמה באופ"א ומי שלא הוסמך ע"י הצדדים אין תוקף למה שיאמר.

והנה על סכום של 120 מתוך ה-200 הנ"ל פשוט שצריכים לשלם לו אפילו אם לא כלול בהתחייבותם מ"מ זה ההנאה שקבלו. ואם החזור בלילה לא היה בזמן שיש אוטובוסים ההנאה גדולה יותר לפי השתתפות במוניות. אבל על ההפרש יש לברר מי אמר את ההצעה שישכור ואולי הוא ערב, ואיך נדברו שישתתפו בהפרש, אם זה היה לפני השכירות אולי שכר עבור כולם וכולם שותפים. ויתכן גם שתחילת נסיעה על פי הסיכום היא מעשה קנין שמחיל את השותפות. ומאיך הטעות של הנהג בחישובים היא שוגג, אבל אם הם שותפים אחריותו של כל שותף מחייבתו בשמירה גם מגרמא ופשיעה, וטעות כזאת היא מסתמא פשיעה. ואולי יש לחלק על מה ההוצאה הגדולה, אם חלק על טעויות חישוב, וחלק על עיכוב יותר שעות, מי אשם בעיכוב. וכ"ז יש לברר במעמד כולם.

